

тора, който бѣше излѣзълъ съ намѣреніе да нападне на Българіѣ; нѣ прѣди да ся захване бойтъ, тукъ въ еднѣ нощъ, додѣ-то Българе-ти още спяхъ, Гърци-ти нападатъ на тѣхъ, та избивать и излавять до 15,000 душъ; тогази остали-ти заедно съ военачалника си върнѣхъ ся съ голѣмъ срамъ при Деліана. Отъ тоя срамъ Алузіанъ неостана миренъ и затова начена да мысли, какъ да свали Деліана отъ прѣстола, та да сѣдне той на негово мѣсто за да ся покаже по-достоеенъ отъ него прѣдъ народа. И тѣй малко по малко си състави отъ народа партіѣ съ доказателство, че той ималъ по-голѣмо право да царува, като що просходилъ отъ по-първѣ царскѣ кръвь.

Отъ тыя партіи изново ся породихъ пакъ распри измежду Българи-ты за: *кой да царува?* додѣ най-сѣтнѣ Алузіанъ ослѣпи Деліана, като го позъва на едно угощеніе, нарочно за това направено. Тогази распри-ты ся умножихъ още повече измежду първенцы-ты и несъглаіе-то ся распространи изъ народа, а отъ това Императоръ-тъ ся въсползува, та нападна изново на Българи-ты. Въ това негово нападане Алузіанъ му ся прѣдаде заедно съ своиты привърженцы, а ослѣпный Деліанъ быде уловенъ и отведенъ като робъ въ Солунъ. Послѣ това Гърцкы-ты войскы навлѣзохъ въ Българіѣ, която въ това врѣмя бѣ останѣла безъ главѣ и навсѣкъдѣ ся раздираше отъ раздвоены-ты духове, та разбыхъ Михаилъ-Ибасовъ-тъ войскѣ и покорихъ почти всичкѣ-тъ Българскѣ земѣ. Слѣдъ това Нм-